

University of Groningen

La dyslexie et la méthode AIM

Wever, Yvonne

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2012

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Wever, Y. (2012). *La dyslexie et la méthode AIM*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Samenvatting

Het is algemeen bekend dat dyslectische leerlingen veel moeite hebben met het Nederlands, maar ook met moderne vreemde talen. Het leren van nieuwe talen betekent o.a. het aanleren en gebruiken van verschillende klank- en spellingssystemen, iets waar leerlingen met dyslexie grote moeite mee hebben. Dat betekent dat deze leerlingen moeilijkheden ondervinden met het verklanken van geschreven teksten en het schrijven in de vreemde taal. Daarnaast doet het effectief leren van woordjes en regels een groot beroep op het automatiseren van complexe processen. Ook dat is een belangrijke cognitieve vaardigheid waar dyslectische leerlingen vaak problemen mee ondervinden. Dyslectische leerlingen hebben daarom veel baat bij herhaling, structuur en bij een aanpak waarin verschillende zintuigen worden aangesproken.

Centraal in dit onderzoek staat de vraag of de recent geïntroduceerde communicatieve methode voor het Frans AIM een oplossing biedt voor de problemen van dyslectische leerlingen? Weten ze met behulp van deze methode betere resultaten te boeken?

AIM, een communicatieve methode

Communicatie is bij het leren van moderne vreemde talen de laatste jaren steeds belangrijker geworden. Het is dan ook niet verwonderlijk dat communicatieve methoden aan populariteit winnen. Kenmerken van deze zogenaamde Focus-on-Meaning-methoden zijn: het bieden van veel begrijpelijke input in de doeltaal en het impliciet aanbieden van grammatica. Dat laatste betekent dat de grammaticaregels niet expliciet worden uitgelegd, geleerd en toegepast in oefeningen, maar spelenderwijs in het steeds complexere taalaanbod worden aangeboden. Door te communiceren leert men de taal en daarmee de grammaticaregels van die taal. Ook AIM (Accelerated Integrated Method) is een dergelijke communicatieve methode. De voertaal in de AIM-lessen is vanaf dag 1 Frans en om dit voor de leerlingen begrijpelijk te maken wordt de taal ondersteund door gebaren. De methode werkt veel met theater en muziek en er wordt in het begin alleen gebruik gemaakt van gesproken taal. Met lezen en schrijven wordt pas na de voorjaarsvakantie van het eerste jaar gestart. AIM wordt sinds 2009 op enkele middelbare scholen in Nederland gebruikt en groeit in populariteit. De docenten Frans hopen met AIM de leerlingen aan het spreken te krijgen en meer te motiveren voor het Frans.

AIM en dyslexie, tussen twijfel en hoop

De AIM-methode biedt leerlingen veel herhaling en een aanpak waarin verschillende zintuigen worden aangesproken door het gebruik van veel gesproken taal, gebaren en toneelstukken. Met name dyslectische leerlingen zouden daar baat bij kunnen hebben. Aan de andere kant hebben ouders en leraren ook twijfels. Biedt AIM wel voldoende structuur en aandacht voor schrijf- en leesvaardigheid. Juist met deze schriftelijke vaardigheden hebben dyslectische leerlingen veel moeite. Voor hen is het dus erg belangrijk dat zij hiermee voldoende oefenen. Deze twijfels vormden de basis van het onderzoek. Het onderzoek is

uitgevoerd in opdracht van een middelbare school in Nederland waar ze zowel met de AIM-methode als met een meer traditionelere methode werken.

Schrijfvaardigheid Frans van brugklassers met dyslexie getest

In het onderzoek is de ontwikkeling op het gebied van schrijfvaardigheid van dyslectische leerlingen onderzocht. Daarbij is gebruik gemaakt van twee groepen brugklassers. Een groep dyslectische leerlingen die Frans leerden aan de hand van de AIM-methode (9 leerlingen), en een groep dyslectische leerlingen die Frans leerden door middel van een traditionele methode (10 leerlingen). Deze groepen leerlingen zijn 5 achtereenvolgende maanden (februari tot juni 2010) gevolgd. De leerlingen hebben deze 5 maanden 6 schrijfopdrachten gemaakt die vervolgens geanalyseerd zijn. Allereerst zijn de schrijfopdrachten becijferd van 0 tot en met 5. 0 was het laagste niveau en 5 het hoogste. De statistische test ANOVA heeft uitgewezen dat er over het geheel genomen geen significant verschil was tussen de twee groepen. Dit komt mede omdat het moeilijk is de groep dyslectische leerlingen (die onder dezelfde omstandigheden Frans leert) groot genoeg te maken om er statisch betrouwbare uitspraken over te doen. Wel bleek er in de resultaten een patroon zichtbaar te worden; de AIM-groep behaalde over de gehele periode steeds betere resultaten dan de controlegroep op het eerste meetmoment na. Dat patroon is vergelijkbaar met de resultaten van de gehele onderzochte klassen met dyslectische en niet-dyslectische leerlingen (zoals beschreven in *Iedereen spreekt hier Frans*, Audrey Rousse-Malpat en Daan Jans, 2010). Ook moet er opgemerkt worden dat er bij beide groepen (geen significante) progressie was in de onderzochte 5 maanden.

Omdat er geen significante verschillen werden gevonden bij de globale analyse, is het onderzoek kwalitatief verder uitgebreid. De ontwikkeling van schrijfvaardigheid van de dyslectische leerlingen is geanalyseerd op basis van een nadere beschouwing van vijf aspecten: grammaticafouten, vocabulairefouten, spellingsfouten, moeilijkheid van zinnen en lengte van zinnen. De drie types fouten zijn simpelweg per tekst geteld en voor de moeilijkheid en lengte van de zinnen hebben we de teksten opnieuw becijferd van 0 tot en met 5. Bij bijna elk aspect scoorde de AIM-groep beter. Alleen in de categorie spellingsfouten nam het aantal fouten bij de AIM-groep toe, terwijl bij de controlegroep het aantal fouten afnam. Hierbij moet wel gezegd worden dat de AIM-groep ook in staat was om langere en complexere zinnen te maken. Hierdoor is de kans natuurlijk ook groter om meer spellingsfouten te maken, zeker voor dyslectische leerlingen.

Conclusies

Eerdere onderzoeken toonden ons al het positieve effect van de AIM-methode, maar nog nooit eerder richtte een dergelijk onderzoek zich op dyslectische leerlingen. Het is op basis van dit onderzoek lastig om te zeggen of dyslectische leerlingen baat hebben bij een methode als AIM, de groep is te klein en de onderzochte periode te kort om significante verschillen aan te kunnen tonen. Ook andere aspecten, zoals motivatie, kunnen een grote rol spelen in de ontwikkeling van een leerling. Toch lijken de patronen in schrijfontwikkeling wel in het

voordeel van AIM te spreken. De late start van schriftelijke taalvaardigheid bij AIM lijkt alleen effect te hebben op het aantal spelfouten, een groot struikelblok voor alle dyslectische leerlingen. Maar de dyslectische AIM-leerlingen maken wel langere en complexere Franse zinnen met een beter gebruik van vocabulaire en een vergelijkbaar aantal grammaticale fouten. Voor nu valt er echter alleen te zeggen dat de AIM-methode een oplossing kán zijn voor dyslectische leerlingen.